

Svar på spørsmåletta nr. 10.

Martin Junes Hordaland Haüs.

Så gardar med liringmark var liring
opp ryggen som attåtfor fram ellers vinkelret
og voren her i Haüs i gamal tid.

Til hæsting av liring (ein sa skjora liring)
brukte ein vanleg eins sigd, og det var
mikje kvenfolki som bola med dette.

Liring var helst rektak for ein simpel
før og vort gjeven sasnan med høi båle
til bæn og hui.

Ein ryggar ikkje leigur liring til før,
men det heller no svea på den i
heitet om voren.

Mose har intje vore rygga til før hjå
oss, men berre til underbreiðslu i bæn-,
gris- og kalvegar (goren, garane) (= bing,
bingen, bingane); men desimot seier
me stekjen om potetbingen - potestekjen
(ein stek).

Vi seier å riva mose og sjølv sagt
skulle den vera so fritt som mogleg,
når den vort rygga til underbreiðslu.

Ogso einstapa vort stundom skåret og mytta
til same formål som mosen.

Martin Junes.

1968

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING